

Kramérhusow
Král. Pražské Poštovské Noviny.

Roku 1790.

Číslo. 12.

Druhý roční běh.

W Sobotu dne 20 Března.

Sankromné wogenské Zprávy.

Díky list z Rakous psaný na den 8 toho měsíce, který se nám w těchto dnech do rukou dostal, mjinj nás o tom přesvědčiti, žeby skutečně wogna, prwé než náš lid do pole vytáhne, s Turky swiug konec wzyti měla; smysl tohoto listu gest následujcý: "Nynj se mnohé wěcy namítají, z kterýchž brzký pokog danfati můžeme, a gakž se prawj, wssickni Páni Maršalkowé, Lauzdon, Lascey, Sadik a Pelegryny k pokog i naklonění gsau. Oni (prý) skutečně od geho král. Milosti Leopolda Druhého poručení dostati měli, aby toliko

pro zachránění hranic wogsto pohromaz dě drželi. Z onoho welikého množstwí peněz, které na třech wozých do Vher pro armádu odwezeny býti měly, také tam gen polowic odwezeno gest. Dle toho tedy sanditi můžeme, že náš král. dwúr s škrowněgssimi wýminkami nyněgssí Tureckau wognu skoncowati hle: děti bude.,

Gakkoli se tato zpráwa o pokogi mnoho mlukwati zdá; my předce na tom zůstawáme, že se gessie gedno wálečné tažení prwé skončí, než žádaucýho a swateho pokoge s Turky wžigeme. B potwzření tohoto našeho mjinění wssickni

listo-

listové, genž přichází z Tureckých hranic od nasseho lidu, y kterj přichází z Konstantynopole, gednu a tauz zprávu dáwagi.

3 Walach se pisse na den 21 vnora: "Nasseho neymilegšho Prynce Koburka, kterj nyní opěť náležitě zdráw gest, hlawnj byt dosawad pozůstává w Bukarestu. Dilem nemoc geho, a djlem častěgšj děšť přjčinau gest, že sme giž zymnjho přeležení newytáhli. Gať gistotně daufati můžeme, že konce měsíce tohoto vnora cesta nám nastává. Gať mnoho nasseho wálečného lidu w Bukarestu zůstane, není nám známo; ale myslime, že malý počet, nebo celá Walachská země y hlawnj město na hřebě před nepřátely zachráněno gest. Násšj wyzvědači, wůbec tak řečeni spehýrowé, přinásegj nám zprávu, že v Durčewa giž asy 50 tisíc Turků stogj; není ale lze wyzvědět, gať mnoho oni lidu na pomoc dostáwagi, ač gich kaž dodečně wětšj počet přibývá. Prawj se, že Knjze Nawrojeny dilem od Sulšana, dilem od neywyššho Wezyra než kolikrát poručeni dostal, dle kterého žádá se od něho, aby opěť Walachy a Moldawu wybogowati hleděl. K ney-wětšimu neštěstj Knjze Nawrojeny má mnoho nepřatel mezy Walachy, kterj neywjce proto na něho newražegj, že on pro zachowání lásky v Turků, gesto bez toho wždy s těmito fraginami nezsprawedliwě a vkrutně zacházeli, gestě Křesťanské křve vsjčiti nechce. K tomu gestě také se dokládá, že oni geho bezhrdli hledagj.,

*) Podivná wěc! Nawrojeny gest Knjze Křesťanské, a předce k Tur-

reckému dworu tak nakloněn gest, že nijádných prostředků, y s ney-wětšj záhubau Křesťanstwa, newyznechá, gen aby v Turků wsecku lásku sobě zachowal. Ale v Turků y ta neyhorliwěgšj láska gest nestálá; oni w krátkém času za tu ney-wětšj službu swým miláčkům hedbáwnau sňurau se odměňugi.

3 Temesswáru dáwa se nám zpráwa na den 5 března: "Nj nyní gištegšj zprávu máme, než kterau sme gestě přededwěma ryhodny w známost wvesti mohli. Letossnj wálečné tažení newezme swého začátku s dobýwáním Orsowy, nybrž weskteré wogško, které leží w Banátu, narazí sobě swé polnj ležení v Bladowy w Orbstu, a dne 4 toho měsíce wsecko w polj stogj. 3 té přjčiny na wětšim djle giž regimenty konnéno straně přes Mehadyi odtáhli. Také odtud z Temesswáru dělostřelcy na cestě gsau. Co se tkne Orsowy, tato perwnost zůstane tak dlaugo obležena a obklíčena nassimi několyka pataliony, dokudby se Turkům gi dobrowolně vzdáti nelibilo. Mezy tjm slyssime, že se Turcy w Orsowě pořád tenčegj, nebo gich téměř každého dne několik vteče, a ostatnj dosti tam hladu pokusegj. — Gať neyposledněgšj listové z Walach dáwagi zprávu, wogško pod zpráwau Prynce z Koburku, a Knjzete Hohenlohe, kterj nyní sgednocené gest, w těchto dnech vydalo se na cestu, a rychle táhne k Widinu. Počet toho wogška wynášj 40 tisíc mužů, a gest samj wybrany lid Turků w Widina také giž 20 tisíc se počítá, a gich počet den po dni roste; z čehož snadně sauditi můžeme, že zonněno

onněno strany neydržwe o bitwě vslyšs-
me. Předtjm nebýwalo slychati, aby
při Turecké wogně wálečné tažení tak
časné swug počátek wzalo. — Z Běle-
hradu 6 batalionů Vhersté pěchoty, a o-
statní wogsto, které w Syrmii leží, po-
dobně giž do Srbsté země wtřhlo.

Stjnto teď připomenutým listem
také se stownáwá zpráwa z Negorjna,
kteráž prawj, že se na Srbstých hranic-
ách proti Widjnu hlawnj wálečné dí-
wadlo otevírá, nebo (prý) Turcy giž
v Tymoku stojj, a gať se na oko spaz-
truge, oni náš lid přepadnauti chtěj.
Wytaħugj na stráže o 2hě hodině způl-
nocy, a za hodinu po slunce západu na
swá místa se wracegj.

Z ostatních listů zpráwy tuto w
krátkosti kladejme: Z Bělehradu se piše,
že po málo dnech skutečně od Widjna
aneb od Orsowy důležité wěcy vslyšsime.
Bělehrad letošního roka nemá se co ne-
přátelského autořa obáweti; na té stráž-
ně, kdežby gestře k této pevnosti přistup
byl, založegj se tři reduty, a na každý
ten redut zaweze se 20 kusů. Pro Páz-
ny Generály Blankenssteyna, Beňorosté-
ho a Dawidowice giž se přibýtkowé dýz-
stajj. Dobrowolnjcy, kteří pozůstáwa-
gj pod zpráwau Obrstlaytnanta Ali-
chajewice, z Jagodjina potáhnu do Ču-
prye.

Turcy stahugj se k Žwornjku v we-
líkých zástupjch, a gegich vmysl gest na
nasse při prwnjm pohodlném času wy-
padnauti. Z té pučiny giž batalion od
Petrwaradinského tmu odtáhl do Lošni-
ce, a pevnost Sabač, y jiné nepřátez-
lům odgaté pevnosti zpraweny a k obraz-
ně přichystány býti musgj. Delosířelcy

w málo dnech dostanau 6 kompanij na
pomoc, a tento celý zástup potáhne k
Widjnu. — W některých listech sme
čtli, žeby wogsto táhnaucy do Čech,
bylo mělo dostati poručení na cestě tak
dlauho čekatj, dokudby cošy jiné na-
řizeno nebylo. Ale ta zpráwa nedůkla-
dná gest, nebo právě teď poručení při-
šlo, aby 20 Oficyrů od inžjnyrů w ney-
wětšj rychlosti do Čech gelo.

Z Charwát slyšsme na den 5 bře-
zna, že se Bosynstj Turcy k budaučymu
wálečnému tažení napořád hotowěgj;
y nássi také giž pod zpráwau Obrstta
Bajaliče po celém kordonu přichystáni
gsau. Tito Turcy diwné magj zámýs-
ly; oni se brzo v weliký zástup shlu-
žnu, a hned opět narůžno se rozlezau.
Gednu ale přede pokusgj se swé před-
sewzetj wywesti. Albanensstj Turcy
Ostutarstého Bassy ledwa wje do Bosy-
ně potáhnu; oni se zapřísáhli, že na
tu newděčnost Bosynstých Turků pama-
rowati budau; musyli totiž Albanensstj,
bywše z Tureckých pevností wystrčeni,
mnoho hladu, žymy a wssj psoty, y zas-
časté dosti bitj zakusyti; k tomu strz ne-
dostatek wssěcku swau zbraň za neylacz-
něssj penjze prodali. Znamenitý wo-
gať, který swau zbraň prodá, aby se
aspoň chleba nagedl!

Žeby Turcy náš kordon co ney-
držw nawssjwili, saudjme z toho, po-
něwadž oni welice dychrěgj, aby těch
400 zagatých swých spolutowarýssů o-
zbrogenau unkau z nasseho zagatj wy-
swobodili. Tito zagatj Turcy byli sem
přiwedeni z Vher, a měli býti změněni
za náš w Tureckém zagatj pozůstáwa-
gjcy lid; poněwadž ale oni žádného

wie muže z našich nemagi; protož také gich lid k wyměnění přigiti nemůže.

Z Kaſaus 12 března. Liſtowe genž přicházejí z Konſtancynopole, gſau dání na den 20 ledna. W nich ſe dá zpráva, že Sultánowa wíle geſt, aby ſe wálka geſtře dále wedla. Turcekeho dwora gednáním ſtrany přiměř nebyl giný vmysl, než aby w čas přiměř až do Turcekeho ſwátku Bayram wiſſim náležite k wedení pořádné wálky přihotowen býti, a pak na ſwé nepřátely s wětſſim náſylím doléhati mohl. Alepſký Baſſa, w něhož Turcy wiſſectu ſwan naděgi ſkládagi, pak Kníže Maſwrojeni a Tráwnjecký Baſſa tři hlawní armády powedau; Sultán ale zuſtane w hlawním měſtě, aby lid při wiſſem wzniſlém nepořádku a různicých na vzde držeti mohl.

Regimenty třech Kaſauſkých armád w Uhřích, Čechách a Halicyi, též pluk (koryo) w Walaffích pod zpráwau Prynce Koburka, giž náležite do pole přichyſtání, a wiſſemi potřebnoſtmi opatření gſau, tak že každého okamžení wytáhnauti mohau. Čas bližký geſt, že zwiſme, kam tyto armády ſměrují.

Pan polnj Marſſalek Laudon, ginj wiſſſí Páni Generálowé doſawad gſau we Widni, a očekáwagi toliko na geho král. Miloſt Leopolda, aby ſe dle geho rozkazů zachowati mohli.

Kníže Hohenlohe dne 26 vnora wydal ſe z Sabjnowa na ceſtu do Wiſdně, nebo on (přý) ginde zpráwu nad wogſtem přigmauti má. Sedmihradſké wogſto ſraženo geſt dohromady s Koburſkým, nad kterýmž gediné Prynce Koburk wiſſectu zpráwu powede.

We Widni gde wúbec ta rozpráwka, že alliancy mezy Turceckým a Pruſkým dworem, z kteréž powrchnj člankowé dne 10 proſynce lonſtého roku podepſáni byli, ſtatečně dne 16 ledna zawřena a ſtwyžena geſt.

Pan polnj Marſſalek Laudon w těchto dnech s Knížetem neywiſſſim Rancelérem čaſtégſſi držíwal konſerency, a gať z geho příprav znáti můžeme, on co neydrěw wálečné tažení proti Turkům počti chce. S toho ohledu k ſpeſſněgſſimu dobyti Orſowy děla na 100 a 200libernj kaule z Bělehradu po wodě odwezena gſau, tak aby ſe gimi kaſſamaty w Orſowě tjm ſnadněgi rozmestati a rozboriti mohli. Neýwětſſí díl v Bělehradu a Pančawy ſtogjcých čayek podobně ozbrogen geſt, a čaykſtě o čtyři kompanye ſylněgſſi budau. Po dobyti Orſowy ſhrne ſe wiſſectó wogſto na Widni, tak aby toto miſto, prwé než ſe Turcecká hlawní armáda přiblíží, w našich rukau bylo. Wogſto Generála Liptayho, a které w Banátu leží, y ono, které z Srbſka na pomoc potáhne, wynáſſi 25 tiſíc mužů, a tito wiſſickni z Bulgarſké ſtrany obklícegi Widni; kdež to zatím 8 tiſíc mužů od Sedmihradſkého wogſta, které okolo Kraſowy leží, perwného hradu Tůrnhiſlu při Dunagi ſſturmem dobýwati bude, a pak ſe po dobyti geho s oſtatním wogſtem v Wiſdina ſpogi. Týmž čaſem také Kníže Potomkyn a Grabě Suwarow potáhnau k Brailowu, a Kníže Repnin z Bendru obrátí ſe k Iſmailu. Na ten tedy způſob armáda Prynce Koburka zuſtane pro zachránění hřbeta, a podle potřebi buď ſe obrátí k Widni aneb s Kuſtau armádau